

Sluttrapport

Spectrum og prioritering av industrielle samlinger

Kort oppsummering

Prosjektet *Spectrum og prioritering av industrielle samlinger* har satt fokus på implementering av Spectrum som samlingsforvaltningssystem ved museet, og gitt oppmerksomhet til museets industrielle gjenstander gjennom prioriteringsarbeid på tvers av samlinger.

Prosjektets bakgrunn og problemstillinger

Bakgrunn

I begynnelsen av 2014 overtok Stiftelsen Norsk industriarbeidermuseum (NIA) samlingene (arkiv, fotoarkiv og gjenstander) etter Herøya Industripark (HIP)¹ i Porsgrunn. Materialet var først og fremst skapt av Norsk Hydro. NIA så tidlig at ervervelsen av gjenstandssamlingen ville supplere museets eksisterende industrielle samlinger men også at materialet inneholdt mange dubletter. Tanken om prioritering av de industrielle samlingene vokste og lå til grunn for det prosjektet som ble gitt støtte av Kulturrådet².

Samtidig som NIA overtok samlingen fra HIP var det nødvendig å utvikle og effektivisere samlingsforvaltningen ved NIA. Museets organisasjon hadde vokset kraftig de siste årene med konsolideringen av Tinn museum i 2004, Heddal bygdetun i 2010, Rjukanbanen i 2012 samt Telemarksgalleriet i 2015. Det ble blant annet vurdert at samlingsforvaltningen ved museet trengte utvikling og at behovet for felles policyer og prosedyrer i organisasjonen var tilstede.

Museets enkle planverk for samlingene ble etablert i 2009, og kom i ny versjon i 2014. Tanken var at internasjonale etablerte standarder for planer i samlingsforvaltningen ville kunne være en viktig støtte i en fase hvor omfanget av arbeidene våre med samlingsforvaltning kom til å vokse³.

I 2015 ble NIA bevilget 450 000 kr av Kulturrådet fordelt over en toårs periode til prosjektet *Spectrum og prioritering av industrielle samlinger*. Heretter kun kalt prosjektet.

Problemstillinger

To problemstillinger som prosjektet ønsket å se nærmere på var

1. Hvordan kan Spectrum tilpasses samlingsforvaltningen på små- og mellomstore museum som NIA?
2. Hva slags metode for prioritering av gjenstander kan tilpasses museets industrielle samlinger?

---

¹ Avtale om overdragelse

² Søknad Kulturrådet

³ NIAs Plan for samlingsforvaltning

Gjennomføring og metode

Arbeide med Spectrum

Spectrum var ikke oversatt til norsk da prosjektet begynte i andre halvår av 2015 og i prosjektplanen var de innledende tre månedene satt av en oversettelse fra engelsk til norsk. Da Kulturrådet begynte arbeidet med den norske oversettelsen ble NIA invitert til å bidra. Vi deltok ved to tilfeller på seminar hos Kulturrådet og bidro aktivt underveis med kommentarer og innspill underveis i arbeidet med Spectrum på norsk.

NIA arrangerte 29. september 2015 et seminar på Vemork om Spectrum og avhending av samlinger. Hovedtalerne var Per Øyvind Riise, Kulturrådet, og Heidi Seilfaldet, MUHO. NIA formidlet for egen del om museets eget arbeide med Spectrum via prosjektansatt gjenstandskonservator Monica Løvald. Endagsarrangementet hadde totalt 34 påmeldte fra elleve forskjellige museer og organisasjoner⁴.

Underveis i prosjektets offisielle toårs periode er det blitt gjennomført totalt fire interne brukerseminar og det femte skal gjennomføres før utgangen av november 2017. På de interne brukerseminarene har vi utover arbeidet med policyer og prosedyrer også diskutert terminologi og intern rolle- og ansvarsfordeling. De dokumentene vi ble enige om på møtene ble redigert og prøvd ut praktisk i organisasjonen etterpå. Vi noterte oss at det er lurt å sette en sluttdato på prøveperioden for å få struktur i redigeringsfrekvensen, noe som vises til i flere publikasjoner som omhandler hvordan en organisasjon best jobber med rammeverket til sin samlingsforvaltning.

PAS 197:2009, som Spectrum bygger på, krever at organisasjonen skal ha en Policy for samlingsforvaltning. Denne policy skal inneholde eller referere til de fire policyene for utvikling, dokumentasjon, tilgang og bevaring av samlingene. Disse fire policyene skal i sin tur bestå av policyene fra hver enkelt prosedyre, individuelt eller satt sammen til én policy⁵. Da prosjektet begynte å jobbe med Spectrum, begynte vi først med å skrive de 8 primære prosedyrene og de tilhørende 8 policyene⁶. Etter hvert skjønnte vi at vi burde ha begynt med en overgripende Policy for samlingsforvaltning, fordi det ble mye likt som gikk igjen i de forskjellige policyene. Susanne Hillhouse er blant annet forfatter til *Collections management- A practical guide*, en publikasjon som gir mange gode tips på hvordan man kan legge opp arbeidet med å utforme policyer utfra PAS 197:2009⁷. Hillhouse ga en workshop om hvordan utforme policyer og forankre dette i sin organisasjon på Samlingsforum 2016 i Visby, Sverige, der NIA deltok.

PAS 197:2009 vil påvirke struktur og innholdet i flere av dokumentene som vil kun utgjøre museets tredje versjon av Plan for Samlingsforvaltning fra desember 2018.

Til flere av prosedyrene i Spectrum hører det til én eller flere skjemaer. Disse utformet vi først som et vanlig dokument i Word, med en PDF-kopi. Da skjemaene kom i bruk innså vi at det var unødvendig å ha dem i papirform og begynte å se etter en løsning som tillater oss å kun ha digitale dokument. Skjemaer med digitale signaturer krever ikke et fysisk arkiveringssystem og kan enkelt linkes til hver gjenstands enkelte post i Primus. Utprøvingen av disse skjemaer, for eksempelvis kontrakter og avtaler i forbindelse med bruk av eller ervervelser til museets samlinger, er i gang og vi har stor tro på at dette kommer å forenkle og effektivisere arbeidet innenfor museets samlingsforvaltning. Den

---

⁴ *Seminarprogram og deltakerliste*

⁵ *PAS 197:2009*

⁶ *Spectrum 4.0*

⁷ *Collections management- A practical guide*

nye web-baserte versjonen av Primus har også noen nye funksjoner, som gjør våre tidligere utarbeidede skjemaer overflødige.

Da Collections Trust flagget for lansering av den nye versjon av Spectrum 5.0, valgte vi å gå bort fra den opprinnelige fremdriftsplanen rundt implementeringen av Spectrum 4.0 og prioritere istedenfor formidling av prosjektet via utstillingsaktiviteten *Gull eller gråstein?* Totalt har NIA helt eller delvis jobbet med 15 av Spectrums 21 prosedyrer og tilhørende policyer under prosjektperioden. De 8 primære prosedyrene er ferdige, men noen av de andre krever fortsatt litt omarbeiding før vi har endelig versjon. De resterende 6 prosedyrene kommer til å bli utformet og implementert fortløpende i 2018 selv om enkelte kan utsettes til 2019.

For å ivareta at policyer og prosedyrer blir brukt innenfor organisasjonen skal de forankres gjennom styrebehandling. I desember 2017 skal derfor de første dokumentene til styrebehandling innenfor rammen av en ny og tredje versjon av Plan for Samlingsforvaltning.

Prioritering av- og innenfor industrielle samlinger

I prosjektet har NIA fokusert på museets tre industrielle samlinger som har sin opprinnelse i Telemarks industrihistorie. Disse samlinger har sitt opphav i industrien rundt Norsk Hydro og på konsernets fabrikksteder i Telemark; Porsgrunn (Herøya), Notodden og Rjukan. Prosjektet har både utført prioritering av- og prioritering i de industrielle samlinger⁸.

Prioritering av industrielle samlinger betyr blant annet å gi de industrielle samlingene oppmerksomhet i form av registrering, revidering og dokumentering. Det har vært stor aktivitet rundt museumssamlingen fra Herøya Industripark, der i underkant av 3000 av de totalt ca. 4000 gjenstandene er flyttet fra Porsgrunn til Rjukan. Flytteprosjektet har vært krevende og materialet mye mere omfattende enn hva som ble forespeilet i forkant av oppstart. Ca. 10 % av gjenstandene fra Herøya er ferdig aksjonert, registrert og fotografert, noe er også tilstandsvurdert. Det er også registrert i alt 319 gjenstander fra museets tre industrielle samlinger, 251 av disse er fotografert og publisert på DigitaltMuseum. Sammenlagt har 2104 gjenstandsposter blitt revidert, 1234 av dem fotografert og publisert på DigitaltMuseum. Totalt har altså 1485 gjenstandsposter blitt publisert på nettet og er dermed tilgjengelig for publikum.

Prioritering i industrielle samlinger har også betydd en kulturhistorisk vurdering av utvalgte deler av samlingene, samt utprøving av rutiner rundt avhending og destruksjon. For å kunne prioritere i samlingene krever det at man har kunnskap over hva man har fra før av og en forklaring på hvorfor gjenstandene er i samlingen. NIA registrerer som nevnt tidligere sine gjenstandssamlinger i Primus, men registreringene er ofte ufullstendige og mangler dessuten ofte informasjon om plassering av gjenstandene. Dessuten sliter museet med store restanser hvilket gjør at denne typen informasjon i stor grad mangler. Retrospektiv dokumentasjon var derfor en helt nødvendig aktivitet og en stor jobb for prosjektet. Det var også viktig å bestemme hvor gjenstandene faktisk var fysisk plassert. Dette gjordes gjennom omstrukturering og revisjon av museets gjenstandsmagasin, samt inventering av museets eksterne lager for gjenstander.

---

⁸ *Å rydde for fortida – for fremtida*

Bilde 1 og 2: Inventering i eksterne lager

Det er brukt flere forskjellige metoder for å vurdere gjenstandene og å avgjøre om disse har en plass i museets industrielle samlinger. Museet har innført en egen Inntakskomite for slike vurderinger. Komiteen i sin nåværende form så sitt lys i begynnelsen av 2014 og er museet besluttende organ i spørsmål om tilvekst til samlingene og tar sine avgjørelser utfra museets vedtekter⁹, ICOM museumsetiske regelverk og museets egne planverk¹⁰. Komiteen består av avdelingsleder for Arkiv- og samlingsforvaltningen (samlingsforvalter) samt samlingsforvaltere for de forskjellige materialgruppene arkiv, foto og gjenstand. Spectrum krever ikke at en organisasjon skal ha en Inntakskomite, kun at man må ha retningslinjer for innsamling som en del av prosedyren for Ervervelse og aksisjon. Men siden ingen museumsansatt alene bør ta beslutninger om hva som skal antas til samlingene, har Inntakskomiteen blitt del av Ervervelse og aksisjons-policyen. Når ting fremmes for komiteen skal objektets historie, proveniens, bruk osv. presenteres og en begrunnelse for inntak legges ved. Samlingsforvalter for den aktuelle materialegrupper skal i forkant ha sjekket om vi har lignende objekter fra før i samlingene, funnet frem informasjon tilkoblet disse objekter samt kontrollert eventuelle juridiske forhindringer til ervervelse av de nye objektene. Dette mener vi er en type proaktiv prioritering, som bidrar til at øke bevisstheten rundt hva samlingene inneholder og i hvilken grad materialet er godt nok dokumentert. På denne måten skal man blant annet forhindre at det samles inn objekter som fra før av er representert i samlingene.

Metoden med å bruke Inntakskomiteen som prioriteringsorgan er prøvd ut på fem store industrielle gjenstander som svært lenge var plassert utendørs. Gjenstandene var egentlig aldri tenkt å formelt inngå i museets gjenstandssamling, men siden de måtte flyttes og de passet svært godt inn i de industrielle samlingene, ble de vurdert i inntakskomiteen. Dette sørget for å få en ryddig, dokumentert prosess rundt eventuell avhending og destruksjon, noe museet ikke hadde prøvd ut før. Resultatet ble at komiteen utarbeidet et vedtak til stiftelsens styre der én gjenstand ble vurdert beholdt, én tilbudt et annet museum og tre destruert¹¹.

---

⁹ NIAS vedtekter 2016

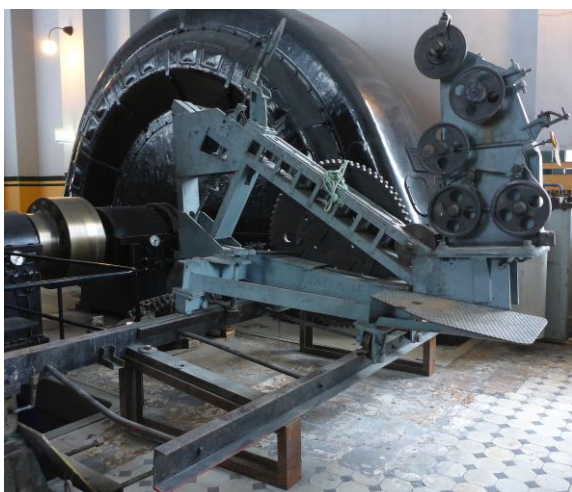
¹⁰ NIAS Plan for samlingsforvaltning

¹¹ Protokoll til styret

Bilde 3 og 4: Bilder fra «Tippen». Prioriteringsrunde 1.

Den andre metoden vi brukte bygger på Kulturrådets publikasjon *Retningslinjer for avhending*, utarbeidet av Bymuseet i Bergen. Denne metoden ble brukt på tjueto store, komplekse industrielle gjenstander som formelt inngår i museets samlinger, selv om disse nødvendigvis ikke hadde museumsnummer. Uprøving av Bymuseet i Bergens PRIO-skjema på denne gruppen med gjenstander, fungerte dårlig. Bymuseets i Bergens skjema er utviklet for kulturhistoriske gjenstander og passet derfor ikke helt til vår gruppe gjenstander. Noe av det vi så var at spørsmål om tidsperiode ikke var relevant for NIAs industrielle samlinger som jo alle har sitt opphav fra den samme tidsperioden, tidlig 1900-tall. Spørsmålet om tidsperiode ble da endret til spørsmål om bruksområde, noe som gav mye mere relevans. Spørsmål om dokumentasjon og hvorvidt en gjenstand kan knyttes til en bestemt person, gruppe, hendelse, periode eller prosess, gav nesten alltid det samme svaret fordi de aller fleste gjenstandene har sitt opphav i industrien rundt Norsk Hydro og gav derfor lite utslag i skjemaet. Så når vi endret litt på svarene fikk vi mye mere variasjon. Spørsmål om formidling og forskningsverdi ble også endret på noe, slik at dem bedre samsvaret med samlingenes innhold og NIA som organisasjon.

Bilde 5: Strekkapparat brukt til vedlikehold av turbinene i museets maskinhall. Prioriteringsrunde 2.

Den samme metoden ble også prøvd ut på en gruppe med tjuetre skrivemaskiner. Dette er en typisk kontorgjenstand som vi også valgte fordi den personifiserer den kvinnelige arbeidskraften i industrien - en ofte marginalisert gruppe ansatte i dette arbeidsmarked. Siden denne gruppe

gjenstander lignet mere på de kulturhistoriske gjenstandene Bymuseet i Bergens PRIO-skjema hadde blitt laget for, endte vi opp med å endre tilbake på noe av det vi hadde endret på i skjemaet fra den tidligere prioriteringsrunden. Med dette innså vi at det ikke finnes kun et PRIO-skjema, uten at vi må operere med flere typer, for eksempel et for de største komplekse industrielle gjenstandene som vanskelig lar seg plasseres i malen for det som kan beskrives som vanlige kulturhistoriske samlinger. NIAs to tilpassede PRIO-skjema er ikke helt ferdige enda, de trenger å jobbes med litt til før dem blir et verktøy som vi kan ta i bruk fullt ut. Men vi ser at skjemaene har stor potensiale å brukes i Inntakskomiteen i den proaktive prioriteringsprosessen vi begynte med der, og tror nytteverdien er stor.

Bilde 6: Skrivemaskin fra de industrielle samlingene. Prioriteringsrunde 3

Prioriteringsøvelsen var nyttig men vanskelig. Det var vanskelig å være konsekvent i hvordan vi brukte PRIO-skjemaet, selv med Bymuseets i Bergens tydelige forklaring. Her ser vi at øvelse gir ferdighet og at det er av stor verdi å ha en prioriteringsgruppe med forskjellige roller, utdannelse, bakgrunn og kompetanse. Prosjektets prio-gruppe har forandret seg fra gang til gang og totalt har 5 personer i forskjellige konstellasjoner bidratt; prosjektleder/konservator NKF-N/samlingsforvalter, konservator NKF-N/samlingsforvalter/verdensarvs- og kulturprosjektutvikler, konservator MNF/PhD student, registrator/PhD i arkeologi, avdelingsleder ASF/arkivar. Det vi etterhvert syntes vi manglet i gruppen var en representant fra publikumsavdelingen, som kunne ha sagt noe konkret om formidlingsinteressen for gjenstandene.

Formidling og utstilling

Med tilskudd av egne midler skapte prosjektet i 2017 utstillingsaktiviteten *Gull eller gråstein?* i et forsøk å forklare hva samlingsforvaltning er generelt og spesielt formidle hva prosjektet gikk ut på. Aktiviteten inneholdt utstilte gjenstander, ansatte som jobbet i lokalen med registrering og fotografering av gjenstander, en spørsmålsundersøkelse i form av en *Kahoot!* samt aktivitet for det yngre publikumet i samarbeid med museets pedagog.

Bilde 6: Fra formidlingsaktiviteten «Gull eller gråstein?»

NIA har under prosjektperioden også inngått en 3-årig avtale med Porsgrunn kommune om formidling av de industrielle samlingene fra Herøya Industripark. Avtalen medfører et lite tilskudd av eksterne midler for å gjennomføre aktiviteter i Porsgrunn eller for innbyggere i Porsgrunn kommune. Hittil har NIA gjennomført 7 arrangement i Porsgrunn samt en organisert tur fra Porsgrunn til Vestfjorddalen der blant annet *Gull eller gråstein?* var en av punktene i programmet. Siden gjenstandssamlingen fra HIP utgjør en sådan stor del av de industrielle samlingene har det vært viktig for museet å synliggjøre denne samling underveis den blitt registrert i prosjektet, og vi samarbeider med en gruppe pensjonerte Norsk Hydro ansatte med å knytte tilhørende informasjon opp mot gjenstander i samlingen.

Fremdrift og budsjett

Totalt under prosjektets to år har tre forskjellige prosjektmedarbeidere med forskjellig faglig kompetanse jobbet i prosjektet. At det hvert flere prosjektansatte inne i prosjektet har både vært nyttig for utviklingen av de forskjellige delene av prosjektet, men også satt tilbake fremdriften litt. Som tidligere rapportert til Kulturrådet var det en periode i 2016 da det ikke var ansatt noen i prosjektet og fremdriften var derfor nedsatt. De lønnsmidler som ikke ble brukt i 2016 ble således brukt opp i 2017. Noe av fremdriften i prosjektet ble derfor forskyv over fra 2016 til 2017.

En stor forandring i den fremdriftsplan som prosjektet opprinnelig opererte med, er at vi kort etter oppstart oppdaget at antallet gjenstander i den industrielle samlingen fra HIP inneholdt det doble enn det vi trodd og tatt høyde for, fra 1884 gjenstander til nesten 4000. Dette gjorde at vi trengte mer ressurser for å nå i land med prosjektet, noe som også fremkom i prosjektbeskrivelsen¹². Når disse tilskuddene uteble hadde ikke prosjektet mulighet til å gjennomføre noe av det vi satt opp i

---

¹² Prosjektbeskrivelse «Spectrum og prioritering av industrielle samlinger» inklusive fremdriftsplan med milepæler, budsjett og vedlegg (3)

prosjektplanen, dette gjelder frem for alt mengden gjenstander vi klarte å gjennomgå og publisere på Digitalt Museum. Denne reduksjon i antallet gjennomgåtte gjenstander betydde i sin tur at kostnadene for bevaringsmaterieell gikk kraftig ned. En annen forklaring til at kostnadene for emballasje var mindre enn estimert var at vi klarte å gjenbruke mye av pakkematerialet fra flyttingen av den industrielle samlingen fra Herøya, som ble betalt av Norsk Hydro.

Andre forendringer i budsjettet er at noen av kostnadene for magasininnredning ble forskyv fra 2015 til 2017.

Oppsummering av resultater

Allerede tidlig i prosjektet stod det klart at prosjektittelen «Spectrum og prioritering av industrielle samlinger» på sett og vis kunne oppfattes som to forskjellige prosjekt som ikke nødvendigvis hørte sammen. Det er forbindelser innenfor dette arbeidet utover det at museets samlingsforvaltning holder både i en implementering av Spectrum, utvikling av planverk og jobber med forvaltning av gjenstandssamlinger. En slik forbindelse er utviklingen av analyser knyttet til verdi som står sentralt i Inntakskomiteens arbeide.

Inntakskomiteen har en primær funksjon innenfor museets samlingsforvaltning. I komiteen avgjøres museets samlingsprofil, og de beslutninger som tas i komiteen er avgjørende for de fremtidige prioriteringsprosesser museet kommer stå innfor. Derfor er det viktig at komiteen har gode styrende dokument å ta sine beslutninger og begrunnelser på. Gjennom å utvide funksjonen av vår Inntakskomite fikk vi bedre bruk av den, noe som resulterte i å høye effektiviteten og forbedre kvaliteten på vår samlingsforvaltning. Verdivurdering – gjerne kalt signifikansen (significance) internasjonalt – er en sentral prosess, som nødvendigvis må forankres i ny versjon av Plan for samlingsforvaltning.

Fordi Spectrum ikke var oversatt til norsk når prosjektet begynte gikk mye tid åt å oversette selve og jobbe med terminologien i begynnelsen. Om den norske oversettelsen hadde vært publisert før prosjektets oppstart, hadde nok museet kommet lengre i sin implementering av Spectrum i sin samlingsforvaltning. Ikke for et drøyt år etter at prosjektet startet ble den norske oversettelsen publisert. Før det brukte vi det engelske original versjonen og den svenske versjonen, som ble publisert høsten 2015. Det vi fant ut underveis er at det ikke finnes noen snarveier til å fullt ut integrere Spectrum i sin samlingsforvaltning. Å utarbeide policyer og prosedyrer er en stor jobb, men å implementere resultatet er en enda større jobb. Selv om interessen for Spectrum var stor på avdelingen for Arkiv- og samlingsforvaltning vad NIA innså vi under prosjektets gang at Spectrums prosedyrer involverer ansatte fra alle museets avdelinger og på alle nivåer. Dette gjorde at arbeidet med Spectrum tok en annen og enda større dimensjon og poengterer viktigheten med å ha slike prosesser etablert hos museets toppledelse, noe som NIA har. Selv om prosjektet vi søkte støtte til nå formelt er avsluttet, er ikke arbeidet med å utvikle museets samlingsforvaltning det. Tvert om må prosjektet ses som et startskudd for museets arbeide med Spectrum som styrende planverk innenfor vår samlingsforvaltning.

I arbeidet med prosjektet har vi fått en relativt god oversikt over hva vi har i de industrielle samlingene fra før og hvor dem befinner seg. Dette løfte spørsmålet om museet har noen hovedsamling eller om vi, som konsolidert museum, kun opererer med delsamlinger. Svaret på dette spørsmål kommer å påvirke museets kommende samlingsplan. NIAs Innsamlingspolitikk fra 2011 var planlagt revidert til utgangen av 2016, men dette rakk vi ikke under prosjektperioden, og dette

arbeid er utsatt til 2018. Implementering av PAS 197 på en helhetlig måte avkrever blant annet større detaljering av Plan for samlingsforvaltning. Vi ser at vi trenger å bruke litt mere tid på dette arbeidet enn vi først estimerte.

Som tidligere nevnt i denne rapport registrerer NIA sine samlinger i Primus. Primus er per dags dato ikke fullt ut Spectrum- kompatibel og vi opplever at det vært vanskelig at på en effektiv måte inkorporere det Spectrum krever i sine prosedyrer i dagens Primus. Vi er spente på å se om KulturIT klarer å videreutvikle Primus til å bli en helhetlig og fullt ut Spectrum integrert CMS produkt innen kort. Det skulle underlette museers muligheter til å etterfølge Spectrums minimumsstandard til best-praksis samlingsforvaltning.

Litteraturliste:

A guide to selecting a review methodology for collections rationalisation, Heather Lomas, Collections Trust, 2014

Collection management - A practical guide, Susanna Hillhouse, Collections Trust

Dutch guidelines for deaccessioning of museum objects, Institute for Cultural Heritage, 2006

Disposal toolkit – Guidelines for museums, Museums Association, 2014

ICOMs museumsetiske regelverk, Norsk Icom, 2014

PAS 197:2009 Code of practice for collection management, BSI, Collections Trust

Prioritering i bygningssamlinger, Siv Leden, Kulturrådet, 2015

Retningslinjer for avhending, Bymuseet i Bergen, Kulturrådet, 2015

Spectrum 4.0, Collections Trust, 2011

Spectrum 4.0, Riksantikvarieämbetet, 2015

Spectrum 4.0, Kulturrådet, 2016

Spectrum 5.0, Collections Trust, 2017

Utlån og avhending av materiale fra museenes samlinger, Norsk museumsutvikling 5:2000

Vurdering av samlinger, Haugalandmuseene, Kulturrådet, 2016

Å rydde i fortida- for framtida, Heidi Seilfaldet og Anne Bjørke, Kulturrådet, 2017

Vedlegg:

1. Avtale om overdragelse om samlinger og arkiv ved Herøya Industripark, 2014
2. NIAs Plan for samlingsforvaltning, 2014
3. NIAs vedtekter, 2016
4. Protokoll til styret, 2016
5. Prosjektbeskrivelse «Spectrum og prioritering av industrielle samlinger» inklusive fremdriftsplan med milepæler, budsjett og vedlegg (3)
6. Seminarprogram og deltakerliste, 2015
7. Søknad Kulturrådet, 2015